

РЕШЕНИЕ

№ 16901

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2274** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Н. И. И., срещу Решение № 171/13.01.2025 г. по анд. № 15946/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 7-ми състав.

С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 24-4332-019686/23.08.2024 г., издадено от началник сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 1 700 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 3 /три/ месеца за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението. Счита, че са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да се произнесе по същество на спора, като отмени НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, явява се лично, поддържа жалбата по изложените в нея обстоятелства. Излага твърдение, че не е управлявал автомобила, за който му е съставен АУАН. Искането до съда е за отмяна на НП.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си районния съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Приел е, че на 15.03.2024 г., около 09:36 часа в [населено място], по ул. „проф. М. С.“ с посока на движение от [улица] към [улица] и срещу пощенска станция № 1784 касатора е управлявал лек автомобил марка „Б. 540 И Х.“ с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на „Уникредит лизинг“ ЕАД като нарушението е установено с АТСС САМС 1 № 11743ЕЕ, записващо и заснемащо точен час, дата, рег. № на МПС и скорост. Било установено, че се е движил с 120 км/ч с приспаднал толеранс -3% от измерена 124 км/ч. при ограничение 50 км/ч за населено място. Представена е декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която било посочено, че в конкретния дата и час именно той е управлявал автомобила.

Нарушението е извършено в условията на повторност с влязъл в сила ЕФ № 6753012 на 15.08.2023 г.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 069438 от 26.06.2024 г. Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е бил нарушен чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което е потвърдил НП.

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е редовна и процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното решение е постановено от надлежен състав на родово и местно компетентния да разгледа жалбата съд. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са събраните писмени доказателства. В решението са изложени точни и ясни мотиви. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила. Актът за установяване на административното нарушение и Наказателното постановление са издадени от компетентни за това административни органи. Същите са съставени съгласно изискванията на ЗАНН. И двата документа съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Фактическите констатации, описани в АУАН и НП, не се опровергават от събраните по делото доказателства. В този смисъл, изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Не се установяват наведените касационни основания.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно посоченото в декларация по чл. 188 от ЗДвП от 17.06.2024 г. Нарушението е извършено в едногодишен срок с влязъл в сила ЕФ № 6753012 на 15.08.2023 г.

Към момента на извършване на нарушението лек автомобил „Б. 540 И Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е бил собственост на „Уникредит лизинг“ ЕАД. СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последното.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са и събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км.ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че е въведено ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч, действащо към датата на извършване на нарушението в процесния участък. Това е така, защото по аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. Фактическото описание на деянието, описано в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че Н. И., а не друго лице е управлявало лек автомобил „Б. 540 И Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] , на 15.03.2024 г., в 09:36 часа. Видно от подадената декларация по чл. 188 от ЗДвП същият не е посочил друго лице, на което е предоставил управлението на автомобила на процесната дата, когато е установено превишението на скоростта. Ето защо в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН без да посочи никакви възражения.

Освен това е налице е точно и прецизно описание на местоизвършване на нарушението, което е в съответствие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не води до друг извод липсата на отразяване на административен адрес на мястото на нарушението, доколкото не всеки път това е възможно, а и в конкретния случай описанието позволява да се разбере по несъмнен начин местоизвършването на деянието.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на СРС и относно размера на наказанието, като е отчел, че е повторно, тъй като е бил наказан за същото по вид нарушение извършено в едногодишен срок от наказването му с влязъл в сила ЕФ № 6753012 на 15.08.2023 г.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Не са налице материално-правните предпоставки за приложение на института на маловажност по чл. 28 от ЗАНН, тъй като конкретните обстоятелства по извършването на нарушението не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 171/13.01.2025 г. по анд. № 15946/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.